

Novi deželni predsednik kranjski, dr. Teodor Schwarz je bil rojen leta 1854. v Lincu kot sin državnega uradnika. Gimnazijo in vseučilišče je absolviral v Solnogradu. Leta 1877. je vstopil pri inomoškem namestništvu v politično državno službo. Služboval je pozneje pri raznih okrajnih glavarstvih ter je bil policijski komisar pri namestniški sekciji v Tridentu. Leta 1883. je bil poklican v ministrstvo notranjih zadev. Leta 1884. je postal namestniški podtajnik, leta 1887. je prišel za okrajnega glavarja v Cles in potem v Rivo. Leta 1892. je postal namestniški svetnik ter bil pridružen namestništvu v Inomostu, od tam pa premeščen v Gradec. V Gradcu je prevzel obrtni referat ter je bil deželnoknežji komisar pri trgovski in obrtni zbornici. Obenem je bil tudi član državnostanovne izpraševalne komisije. Leta 1898. je bil imenovan za dvornega svetnika pri primorskem namestništvu. Leta 1903. je dobil naslov in značaj namestniškega podpredsednika. V Trstu je slovel splošno za izbornega upravnega jurista in knez Hohenlohe, sedanjí tržaški namestnik, ki je sprejel agende od dr. Schwarza, ga je predstavljal za vzor uradnika. V svojem delovanju v Trstu se je bližal bolj slovenskemu kot italijanskemu elementu. Po par mesecih svojega bivanja v Trstu je govoril že dobro slovensko, in je tudi pri primorskih Slovencih ostal v dobrem spominu.

G. Zofija Borštnik je z velikim uspehom igrala v Sofiji.

Hotel „Union“, najmodernejša zgradba ljubljanska, delo arhitekta Jos. pl. Vancaša, ki je naredil tudi načrte za zavode sv. Stanislava v Št. Vidu, za poslopje „Mestne hranilnice“ in po čigar načrtu bo tudi „Ljudska posojilnica“ zidala svoj dom, je bil otvorjen dne 28. oktobra t. l. Hotelu je prizidana velika dvorana za koncerte in ljudske predstave. V stranskem traktu je nastanjena „Slov. kršč. socialna zveza“, ki prireja redna predavanja, ima precejšnjo ljudsko knjižnico in je pravo središče ljudske strokovne in poučne organizacije.

† **Franjo Marn.** Dne 5. okt. je umrl v Topuskem na Hrvaškem gimnazijski profesor Franjo Marn. Rojen je bil v Štangi na Kranjskem v litij-skem okraju l. 1846. Bil je mlajši brat pokojnega kanonika Jožefa. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, a vseučiliščne nauke v Pragi in v Gradcu, kjer je napravil tudi izpite iz klasičnih jezikov. Pokojnik je služil celih 35 let na zagrebški gimnaziji. Znan je v slovenski književnosti po svojih spisih v vezani in nevezani besedi, ki jih je priobčeval še kot dijak v „Slovenski Vili“ in „Liri Sionski“. Prestavil je tudi nekoliko gledaliških iger, ki so se predstavljale v „Alojzijevišču“. Napisal je mnogo prirodozlovnih člankov v poljudni besedi za „Slov. Glasnik“, „Koledar družbe sv. Mohorja“ in „Cvetnik“. Bili so večidel prevodi iz češčine. Franjo Marn se je lotil rano tudi znanstvenega književnega delovanja. Leta 1873.

je objavil učeno razpravo v programu zagrebške gimnazije pod naslovom: „Grčki akuzativ usporedjen s latinskim i hrvatskim.“ Po napotku svojega brata Jožefa je začel pisati Slovincem slovnice najbližjih slovanskih jezikov. Izdelal je za Slovence slovnico za češki in hrvaški jezik, po enaki metodi. Posebno mnogo pa je storil Franjo Marn za hrvaško šolsko literaturo. Več let je izdajal nemško slovnico za hrvaške srednje šole, tudi je sestavljal nemško čitanko in priredil slovar k Homerju. Prav proklična je njegova knjiga „Pregled grške in rimske literature“ z dodatkom iz starinoslovja. Pokojnik je bil posebno zavzet tudi za stanovske interese profesorskega stanu in je bil eden zadnjih slovenskih profesorjev, katerih je nekdaj služilo mnogo na hrvaških gimnazijah; od vseh služita zdaj še dva.

Rudolf Baumbach,
pesnik „Zlatoroga“.

Rudolf Baumbach. V Meiningenu je umrl znani pesnik Baumbach. Rojen 28. septembra 1842. v Kranichfeldu na Turinškem, se je posvetil naravoslovju in v Heidelbergu postal doktor filozofije. Od l. 1868. do l. 1870. je služil kot vzgojitelj v Gorici, odkoder se je preselil v Trst, kjer je živel začetkoma kot zasebni učitelj, pozneje pa kot samostojni pisatelj. Leta 1885. je šel v Meiningen, kjer mu je l. 1888. podelil vojvoda Jurij naslov dvornega svetnika. Rajnik je bil velik prijatelj krasnih naših planin, ki jih je prepoštoval, in v svojem navdušenju za planine je zložil mnogo krasnih pesmi. Svoj prvi uspeh je pa dosegel, ko je izdal epično pesem „Zlatorog, eine slovenische Alpensage“. Baumbach spada med najbolj priljubljene nemške ljudske pesnike. Tudi Slovenci žalujemo za njim, ker je v krasnih pesmih opeval lepoto slovenskih planin in osobito veličastvo našega Triglava. „Zlatoroga“ nam je prevedel A. Funtek.